

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Ιανουαρίου 2020 η ZW κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 21 Νοεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-727/18, ZW κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση C-50/20 P)

(2020/C 348/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: ZW (εκπρόσωπος: Θ. Πέτσας, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ)

Με διάταξη της 3ης Σεπτεμβρίου 2020, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσως ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη και έκρινε ότι η ανααιρεσείουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 8 Μαΐου 2020 — NE κατά Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Υπόθεση C-205/20)

(2020/C 348/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: NE

Καθή: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Μετέχουσα στη διαδικασία: Finanzpolizei Team 91

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποτελεί διάταξη οδηγίας με άμεσο αποτέλεσμα η απαίτηση περί αναλογικότητας των κυρώσεων που προβλέπεται στο άρθρο 20 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ⁽¹⁾ και ερμηνεύθηκε με τις διατάξεις Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-645/18⁽²⁾) και Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-140/19, C-141/19, C-492/19, C-493/19 και C-494/19⁽³⁾) του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Επιτρέπει και επιτάσσει η σύμφωνη προς το δικαίωμα της Ένωσης ερμηνεία του εθνικού δικαίου τη συμπλήρωση των εθνικών ποινικών διατάξεων που εφαρμόζονται από τα δικαστήρια και τις διοικητικές αρχές των κρατών μελών με τα κριτήρια της αναλογικότητας που προσδιορίστηκαν με τις διατάξεις *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (C-645/18) και *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (C-140/19, C-141/19, C-492/19, C-493/19 και C-494/19) του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να έχει θεσπιστεί νέος εθνικός κανόνας δικαίου;

- (¹) Οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά («κανονισμός ΙΜΙ») (ΕΕ 2014, L 159, σ. 11).
- (²) ECLI:EU:C:2019:1108.
- (³) ECLI:EU:C:2019:1103.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουνίου 2020 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 2 Απριλίου 2020 στην υπόθεση T-571/17, UG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-249/20 P)

(2020/C 348/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Mongin, L. Radu Bouyon)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: UG

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όγδοο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020, στην υπόθεση T-571/17, UG κατά Επιτροπής,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,
- να επιφυλαχθεί επί των δικαστικών εξόδων της πρωτοβάθμιας και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Πρώτος λόγος: παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών (σκέψεις 64 έως 71 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης)

Κατά πάγια νομολογία, συντρέχει παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών υποκείμενη στον έλεγχο του Δικαστηρίου όταν η εκτίμηση των υφιστάμενων αποδεικτικών στοιχείων φαίνεται προδήλως εσφαλμένη. Μια τέτοια παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα έγγραφα της δικογραφίας.

Με το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου σύμφωνα με το οποίο η αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή (ΑΣΣΠΑ) έταξε στην UG υπερβολικά σύντομη προθεσμία προκειμένου αυτή να εξαλείψει τα στοιχεία επαγγελματικής της ανεπάρκειας αμφισβητείται από τα αποδεικτικά έγγραφα που περιέχονται στη δικογραφία. Η ΑΗCC δεν απαίτησε από την UG να εκπληρώσει το σύνολο των στόχων που τέθηκαν με την έκθεση αξιολόγησης του 2015 και να δημιουργήσει εκ νέου σχέση εμπιστοσύνης με τους συναδέλφους της εντός προθεσμίας τριών μηνών.

Σύμφωνα με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο επικέντρωσε εσφαλμένως την εξέτασή του στο ζήτημα των αδικαιολόγητων απουσιών και παρέλειψε να λάβει υπόψη τον επαναλαμβανόμενο χαρακτήρα διάφορων στοιχείων επαγγελματικής ανεπάρκειας, όπως αυτά διαπιστώθηκαν στην απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2016 και στην επιστολή της 8ης Σεπτεμβρίου 2016.